PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS
(ceturtā palāta)
2007. gada 25. aprīlī *

Lieta T-264/04

WWF European Policy Programme, Brisele (Beļģija), ko pārstāv R. Heinsa [*R. Haynes*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv B. Drīsens [*B. Driessen*] un M. Bauers [*M. Bauer*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv E. Montaguti [*E. Montaguti*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par lūgumu atcelt Padomes 2004. gada 30. aprīļa lēmumu, ar ko prasītājai atteikta piekļuve dažiem dokumentiem, kas attiecas uz Padomes komitejas, kura saukta arī "133. panta komiteja", 2003. gada 19. decembra sapulci.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*] un E. Moavero Milanezi [*E. Moavero Milanesi*], sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 8. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) 2. pantā, kurā ir definēti principi, nosacījumi un ierobežojumi

tiesībām iepazīties ar šo iestāžu dokumentiem, kas noteikti piemērojot EKL 255. pantu, ir paredzēts:

"1. Ikvienam Savienības pilsonim un fiziskai personai, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, ievērojot šajā regulā noteiktos principus, nosacījumus un ierobežojumus.

[..]

3. Šī regula attiecas uz visiem iestādes dokumentiem, tātad uz dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā."

2 Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā ir paredzēts:

"1. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

a) sabiedrības interesēm saistībā ar:

— [..]

— [..]

— starptautiskajām attiecībām,

— Kopienas vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;

b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

— fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,

— [..]

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

4. Kas attiecas uz trešo personu dokumentiem, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt vai ne.

[..]

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko."

3 Atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 7. pantam:

"1. Pieteikumus attiecībā uz piekļuvi dokumentiem izskata ātri. Pieteikuma iesniedzējam nosūta saņemšanas apstiprinājumu. Iestāde 15 darba dienu laikā pēc

pieteikuma reģistrācijas dod atļauju piekļūt pieprasītajam dokumentam un šajā laikā nodrošina to saskaņā ar 10. pantu vai rakstiskā atbildē paskaidro pilnīgā vai daļējā atteikuma iemeslus, kā arī informē pieteikuma iesniedzēju par viņa tiesībām iesniegt atkārtotu pieteikumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Saņemot pilnīgu vai daļēju atteikumu, pieteikuma iesniedzējs 15 darba dienu laikā pēc iestādes atbildes saņemšanas var iesniegt atkārtotu pieteikumu ar lūgumu iestādei mainīt savu nostāju."

4 Padomes 2002. gada 22. jūlija Lēmuma 2002/682/EK, *Euratom*, ar ko pieņem Padomes reglamentu (OV L 230, 7. lpp., turpmāk tekstā — "reglaments"), 19. pantā ir noteikts:

"1. [Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper*)] uzdevums ir sagatavot Padomes darbu un īstenot tās piešķirtās pilnvaras. Tā katrā ziņā nodrošina Savienības politiku un darbību pastāvīgumu un seko, lai tiktu ievēroti šādi principi un noteikumi:

[..]

d) noteikumi par procedūru, pārredzamību un projektu izstrādes kvalitāti.

[..]

3. Komitejas vai darba grupas var izveidot Pastāvīgo pārstāvju komiteja vai ar Pastāvīgo pārstāvju komitejas apstiprinājumu, lai tās veiktu attiecīgu iepriekš noteiktu sagatavošanas darbu vai izpēti.

Ģenerālsekretariāts atjauno un publicē sagatavošanas grupu sarakstu. Tikai šajā sarakstā iekļautās komitejas un darba grupas var rīkot sanāksmes kā Padomes sagatavošanas grupas."

5 Atbilstoši reglamenta 21. pantam:

"Neatkarīgi no pārējiem šā reglamenta noteikumiem prezidentvalsts organizē dažādu komiteju un darba grupu sanāksmes tā, lai to ziņojumi būtu pieejami pirms Pastāvīgo pārstāvju komitejas sanāksmēm, kurās tie izskatāmi.

[..]"

Prāvas rašanās fakti

6 Ar 2004. gada 23. februāra vēstuli *WWF European Policy Programme*, atbilstoši Beļģijas tiesībām dibināta bezpeļņas apvienība, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 6. pantu, nosūtīja Padomei pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas ir saistīti ar komitejas, kura saukta par "133. panta komiteju" (turpmāk tekstā — "komiteja"), locekļu vietnieku 2003. gada 19. decembra sapulces dienas kārtības pirmo punktu. Šī punkta nosaukums bija "PTO-ilgtermiņa attīstība un tirdzniecība

pēc Kankunas". Pieprasītās ziņas bija saistītas, pirmkārt, ar sagatavošanas dokumentiem un citām ziņām, ko Komisija ir sniegusi komitejas locekļu vietniekiem attiecībā uz šo dienas kārtības punktu un kas prasītājas skatījumā cita starpā ietvēra ziņojumu par attiecīgo pārrunu gaitu, citu valstu ieņemto nostāju, Eiropas Savienības jaunākās pieejas rezultātu vērtējumu, kā arī vispārējo ideju izklāstu atbilstoši jaunajai stratēģijai, un, otrkārt, protokoliem, rezolūcijām vai rekomendācijām, kas saistībā ar šo dienas kārtības punktu sagatavoti sanāksmes rezultātā.

7 Saņemot šo pieteikumu, Padome atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktam konsultējās ar Komisijas dienestiem un sniedza atbildi uz prasītājas pieteikumu ar 2004. gada 17. marta vēstuli.

8 Attiecībā uz šī pieteikuma pirmo daļu Padome vispirms norādīja, ka tā ir sagatavojusi ziņojumu par virkni jautājumu, kas attiecas uz Kankunas konferences rezultātiem un norādījusi tajā veidu, kādā būtu jāizskata jautājumi tirdzniecības jomā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) īstenoto daudzpusējo pārrunu laikā. Šo ziņojumu ar numuru MD 578/03 un nosaukumu "Ilgtermiņa attīstība un tirdzniecība pēc Kankunas" Komisijas dienesti sagatavoja komitejas vajadzībām 2003. gada 10. decembrī (turpmāk tekstā — "ziņojums"). Padome vēlāk precizēja, ka, ņemot vērā ziņojuma raksturu un saturu, piekļuve tam ir jāatsaka atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajam un ceturtajam ievilkumam, jo iepazīšanās ar to varētu kaitēt Eiropas Savienības tirdzniecības interesēm un arī tās ekonomiskajām attiecībām ar ziņojumā minētajām trešām valstīm. Visbeidzot, Padome atteica daļēju piekļuvi ziņojumam, jo iepriekš minētie izņēmumi ir piemērojami visam dokumentam kopumā. Padome tomēr nosūtīja prasītājai kādu Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam ar nosaukumu "Gads pēc pasaules samita par ilgtermiņa attīstību: mūsu saistību īstenošana" (COM(2003) 829 galīgā redakcija), tā pielikumu un Komisijas darba dokumentu (SEC(2003) 1471), kas jau bija sabiedrībai pieejami.

9 Attiecībā uz prasītājas pieteikuma otro daļu Padome norādīja, ka tās dienesti komitejas locekļu vietnieku sapulces nav protokolējuši.

10 Ar 2004. gada 5. aprīļa vēstuli prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktu, iesniedza atkārtotu pieteikumu ar lūgumu Padomei pārskatīt savu nostāju par iepazīšanos ar pieprasītajiem dokumentiem un tostarp tām ziņojuma daļām, kas attiecas uz ilgtermiņa attīstību un tirdzniecību. Prasītāja turklāt lūdza nosaukt to iestādi, kuras rīcībā ir komitejas sapulču protokoli.

11 Ar 2004. gada 30. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums"), Padome apstiprināja savu atteikumu ļaut iepazīties ar ziņojumu, formulējot to šādi:

"Iepazīšanās ar attiecīgo dokumentu nopietni kaitētu ES starptautiskajām ekonomiskajām attiecībām ar dokumentā minētajām trešām valstīm un būtu arī pretrunā ES tirdzniecības interesēm. Komisijas ziņojums galvenokārt attiecas uz ES centieniem reaģēt uz attīstības valstu vajadzībām un mērķiem, lai uzsvērtu vides un attīstības savstarpēju nostiprināšanu, attīstot piekļuvi tirgum, vislabāk izmantojot tirdzniecības tehnoloģijas un veicinot ieguldījumu veikšanu. Dokumentā ir atkārtoti izvērtēti būtiski ar tirdzniecību un vidi saistīti jautājumi, kā arī ir veikta attīstības valstu vajadzību sīka pārbaude, lai šajā kontekstā sniegtu savu ieguldījumu sabiedrisko attiecību labā pārvaldībā. Šajā sakarā šis dokuments ietver analītiskas ziņas un slepenus apsvērumus par ES turpmāko virzību, lai nostiprinātu tās starptautisko vadību un definētu ES vispārējo politisko virzienu, kā arī konkrētas darbības attiecību ar PTO pamata jomās. Iepazīšanās ar šo informāciju un šiem apsvērumiem kaitētu ES attiecībām ar attiecīgajām trešām valstīm, kā arī nopietni

kaitētu Kopienas un tās dalībvalstu īstenotajām pārrunām, bet sliktākajā gadījumā arī visai to ekonomikas politikai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Padome uzskata, ka piekļuve attiecīgajam dokumentam ir jāatsaka, pamatojoties uz Regulas [Nr. 1049/2001] 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo un ceturto ievilkumu. Turklāt nav iespējams piešķirt arī daļēju piekļuvi šim dokumentam, atsaucoties uz [Regulas Nr. 1049/2001] 4. panta 6. punktu, jo iepriekš minētie izņēmumi attiecas uz visu dokumenta tekstu."

12 Apstrīdētajā lēmumā Padome turklāt apstiprināja, ka netika protokolētas komitejas locekļu vietnieku sanāksmes. Tā atzīmēja, ka atbilstoši pastāvošajai praksei protokolu neesamības gadījumā sasniegtos rezultātus attiecīgajā jautājumā katrā konkrētajā gadījumā atspoguļo pašos ziņojumos, atskaitēs vai līdzīgos dokumentos, kurus sagatavo pēc attiecīgajām sanāksmēm. Padome tomēr apgalvo, ka šajā gadījumā tās rīcībā nav šādu dokumentu par 2003. gada 19. decembra sanāksmē sasniegtajiem rezultātiem saistībā ar dienas kārtības pirmo jautājumu.

13 2004. gada 1. jūnijā Komisija savā vēstulē Padomei izskaidroja savu nostāju par prasītājas pieteikumu. Komisija tajā norādīja, ka tās skatījumā nedrīkst ļaut iepazīties ar ziņojumu pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta l. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, ar ko tiek aizsargātas saistītas sabiedrības intereses. Komisija kā papildu pamatu atteikumam minēja arī Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzēto izņēmumu, ciktāl tas attiecas uz iestāžu lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

14 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 30. jūnijā, prasītāja cēla šo prasību.

15 Ar 2004. gada 23. novembrī iesniegto dokumentu atbilstoši privātām tiesībām Londonā (Apvienotā Karaliste) dibinātā sabiedrība *Friends of the Earth Ltd* lūdza iestāties šajā tiesvedībā, atbalstot prasītājas prasījumus.

16 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 10. decembrī, Komisija lūdza atļaut iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam.

17 Ar Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2005. gada 14. februāra rīkojumu Komisijai tika ļauts iestāties lietā.

18 Ar Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2005. gada 18. marta rīkojumu *Friends of the Earth* iesniegtais lūgums iestāties lietā tika noraidīts.

19 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausītas 2006. gada 8. novembra tiesas sēdē.

20 Prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu.

21 Padome lūdz Pirmās instances tiesu:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Komisija lūdz Pirmās instances tiesu:

— noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, iekaitot tos, kas radušies Komisijai.

Juridiskais pamatojums

23 Prasītāja izvirza trīs pamatus, kas balstīti, pirmkārt, uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta pārkāpumu, jo Padome, atsakot piekļuvi ziņojumam, nav pietiekami pamatojusi savu atteikumu un ir nepareizi izvērtējusi attiecīgās informācijas slepenību, otrkārt, uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu, jo Padome, liedzot iespēju daļēji iepazīties ar ziņojumu, nav pareizi piemērojusi samērīguma principu, un, treškārt, uz Regulas Nr. 1049/2001 2. panta pārkāpumu, jo Padome ir pārkāpusi tā tiesības piekļūt dokumentiem, liedzot iepazīties ar 2003. gada 19. decembra sanāksmes protokolu

daļā par dienas kārtības pirmo jautājumu vai, protokola neesamības gadījumā, liedzot piekļuvi informācijai par šīs sanāksmes laikā noritējušo diskusiju saturu, kā arī minētās sanāksmes dalībnieku ziņojumiem.

Par pirmo pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

24 Prasītāja norāda, ka Padome, pirmkārt, nav pietiekami pamatojusi savu atteikumu atļaut iepazīties ar ziņojumu un, otrkārt, ir kļūdaini novērtējusi šī ziņojuma slepenību.

25 Attiecībā uz prasību norādīt pietiekamu pamatojumu prasītāja norāda, ka tiktāl, ciktāl ziņojums ir saistīts ar PTO un tostarp ar ilgtermiņa attīstību un tirdzniecību, Padome nav norādījusi veidu, kādā iepazīšanās ar tik vispārīgu saturu var faktiski apdraudēt starptautiskās attiecības un Kopienas ekonomikas politiku.

26 Attiecībā uz iespējami kļūdaino ziņojuma slepenības vērtējumu prasītāja atgādina Pirmās instances tiesas judikatūru saistībā ar agrākām Padomes normām par piekļuvi dokumentiem, uzsverot, ka šī judikatūra joprojām attiecas uz lēmumiem, kas ir pieņemti piemērojot Regulu Nr. 1049/2001, un tos aizstājošām iekšējās procedūras normām. No Pirmās instances tiesas 1995. gada 19. oktobra sprieduma lietā T-194/94 *Carvel* un *Guardian Newspapers*/Padome (*Recueil*, II-2765. lpp.) cita starpā izriet, ka ikvienā atbildē uz informācijas pieprasījumu atkarībā no katra konkrētā gadījuma ir jāsamēro, no vienas puses, pilsoņa interese saņemt atļauju

piekļūt attiecīgajiem dokumentiem un, no otras puses, Padomes iespējamā interese nodrošināt šo dokumentu slepenību. Līdzīgi ikviens norādītais izņēmums ir jāinterpretē šauri un atteikums iepazīties ir atbilstoši jāpamato. Padome turklāt nav konstatējusi saikni starp ziņojuma priekšmetu un negatīvām sekām, kas iespējams ir saistītas ar šo iepazīšanos.

27 No minētā prasītāja secina, ka Padome ir rīkojusies kļūdaini, pareizi nesamērojot attiecīgās intereses pieteikuma par piekļuvi ziņojumam izskatīšanas laikā un atbilstoši neizvērtējot Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā atzītās pamattiesības piekļūt dokumentiem.

28 Padome, pirmkārt, norāda, ka tā ir pamatojusi savu lēmumu cik vien iespējams pilnīgi, neizpaužot ziņojuma saturu. Lai pierādītu pārrunu mērķu lielāko pieļaujamo pārskatāmību, prasītājai tika nosūtīti divi Komisijas dokumenti, kas sniedz plašāku informāciju par attiecīgajiem mērķiem.

29 Šajā sakarā Komisija norāda, ka apstrīdētajā lēmumā Padome ziņojuma saturu aprakstīja atbilstoši un pietiekami sīki, izskaidrojot iemeslus, kādēļ tā satura izpaušanai ir piemērojams izņēmums. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai šajā jomā šāds pamatojums ir pietiekami skaidrs, lai prasītāja uztvertu iemeslus, kas Padomei liek tai liegt piekļuvi ziņojumam, un ļautu Pirmās instances tiesai kontrolēt apstrīdētā lēmuma likumību.

30 Otrkārt, Padome precizē, ka ziņojums attiecas uz veidu, kādā Kopienai būtu jāīsteno pārrunas PTO *Doha* pārrunu raundā tirdzniecības un vides jomā. Precīzāk, ziņojums ietvēra analītiskas ziņas un slepenus apsvērumus par Kopienas turpmāko virzību, lai nostiprinātu tās starptautisko vadību, tostarp ziņas, kas ir saistītas ar atbildi uz

attīstības valstu vajadzībām un mērķiem. Padome definēja arī Kopienas vispārējo politisko virzienu, kā arī konkrētas darbības saistībā ar attiecību PTO galvenajiem aspektiem. Tiesas sēdē Padome precizēja, ka runa ir par informatīvu ziņojumu par pārrunu virzību, kurā, no vienas puses, atspoguļota trešo valstu nostāja un, no otras puses, iespējamā Kopienas rīcība.

31 Iepazīšanās ar ziņojumu apdraudētu Kopienas attiecības ar tajā minētajām trešām valstīm un būtiski kaitētu Kopienas un tās dalībvalstu nostāju paušanai PTO īstenotajās pārrunās un šī iemesla dēļ to ekonomikas politikai kopumā.

32 Padome uzsver šo pārrunu sarežģītos apstākļus, radušos šķēršļus un grūtības mēģinot panākt vienošanos, ko apliecina neveiksmīgās pārrunas PTO konferences laikā ministru līmenī 2003. gada septembrī Kankunā. Šādos apstākļos iepazīšanās ar ziņojumu, kurā uzskaitītas dažādas Kopienas iespējas, piedāvājot pieeju, kas tai būtu jāizmanto šajās pārrunās, un kurā izvērtētas citu dalībnieku nostājas šajās pārrunās, būtiski apdraudētu rīcības brīvību pārrunu laikā, kas Kopienas iestādēm ir nepieciešama, lai sarežģītajās pārrunās PTO panāktu labu rezultātu. Šajā sakarā pati prasītāja ir atzinusi, ka pārrunu taktika būtībā nav jāizpauž sabiedrībai.

33 Padome no minētā secina, ka piekļuve ziņojumam ir jāatsaka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo un ceturto ievilkumu, lai aizsargātu sabiedrības intereses, kas ir saistītas ar starptautiskajām attiecībām, kā arī Kopienas finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku.

34 Nobeigumā Padome, ko atbalsta Komisija, norāda, ka šajā gadījumā nav jāsamēro vajadzība aizsargāt ziņojuma konfidencialitāti ar prasītājas interesi saņemt atļauju iepazīties ar ziņojumu. Pat ja Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2.–4. punkts liek veikt šādu samērošanu atbilstoši judikatūrai šajā jomā, tas tomēr neattiecas uz šī panta 1. punktā minēto gadījumu. Nevarētu izdarīt secinājumu, ka likumdevējs to kļūdas dēļ nav norādījis. Drīzāk tā ir skaidra izvēle, ko pamato aizsargājamo interešu nozīme. Šo pieņēmumu apstiprina Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā ietvertais izņēmums attiecībā uz personu privātās dzīves aizsardzību un personas neaizskaramību saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

35 Padome turklāt uzskata, ka pat pieņemot, ka visi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta paredzētie izņēmumi ir jāinterpretē šauri, tas nenozīmē, ka šie izņēmumi ir jāuzskata par nelietderīgiem. Ja Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, Padomei ir jāpiemēro šis noteikums un jāatsaka piekļuve ziņojumam.

Pirmās instances tiesas vērtējums

36 Attiecībā uz apstrīdētā lēmuma varbūtēji nepietiekamo pamatojumu ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai iestādes pienākuma pamatot lēmuma par atteikumu ļaut iepazīties ar dokumentu mērķis ir, pirmkārt, sniegt attiecīgajai personai pietiekamas norādes, lai konstatētu, vai lēmums ir labi pamatots vai arī tā spēkā esamību ir iespējams apstrīdēt tajā pieļauto trūkumu dēļ, un, otrkārt, ļaut Kopienu tiesai veikt lēmuma likumības kontroli. Šī pienākuma apmērs ir atkarīgs no attiecīgā akta rakstura un konteksta, kādā tas ir pieņemts (skat. Pirmās instances

tiesas 2005. gada 17. marta spriedumu lietā T-187/03 *Scippacercola*/Komisija, Krājums, II-1029. lpp., 66. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Šajā gadījumā apstrīdētajā lēmumā Padome sīki izklāstīja tās atteikuma pamatus, norādot ziņas, kas ļauj saprast ziņojuma priekšmetu un iemeslus, kuru dēļ iepazīšanās ar to varētu apdraudēt to sabiedrības interešu aizsardzību, kas ir saistītas ar starptautiskajām attiecībām un Kopienas finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku. Kā to pamatoti norāda Padome, nav iespējams sniegt visu informāciju, kas pamato ziņojuma slepenību, neizpaužot tā saturu un līdz ar to nepārkāpjot izņēmuma galveno mērķi. No minētā izriet, ka prasītājas arguments par to, ka Padome nav pietiekami pamatojusi savu atteikumu, nav pieņemams, jo apstrīdētajā lēmumā sniegtais pamatojums ir pietiekami skaidrs, lai prasītāja varētu saprast iemeslus, kuru dēļ Padome tai nav piešķīrusi piekļuvi ziņojumam, kas tai ļautu lietderīgi apstrīdēt šo atteikumu Pirmās instances tiesā un šai tiesai ļautu pārbaudīt apstrīdētā lēmuma likumību.

38 Attiecībā uz ziņojuma slepenības vērtējumu un atteikumu tam piekļūt atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajam un ceturtajam ievilkumam ir jākonstatē, ka Regulas Nr. 1049/2001 noteikumi būtībā pārņem to agrāko tiesību aktu saturu, kas nosaka izņēmumu apmēru saistībā ar tiesībām piekļūt dokumentiem.

39 Atbilstoši judikatūrai par tiesību aktiem publiska piekļuve iestāžu dokumentiem ir princips un piekļuves atteikums ir izņēmums no šī principa. Līdz ar to atteikums ir tulkojams un piemērojams šauri, netraucējot principa piemērošanai. Iestādei turklāt ir jāpārbauda ikviens dokuments, kuram tiek lūgta piekļuve, lai noteiktu, vai ievērojot šīs iestādes rīcībā esošās ziņas, iepazīšanās ar šo dokumentu faktiski var jebkādi traucēt sabiedrības interesēm, ko aizsargā izņēmumi, ļaujot atteikt piekļuvi.

Lai piemērotu šos izņēmumus, sabiedrības interešu traucējuma riskam tādēļ ir jābūt nevis tikai iespējamam, bet gan saprātīgi paredzamam (skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 7. februāra spriedumu lietā T-211/00 *Kuijer*/Padome, *Recueil*, II-485. lpp., 55. un 56. punkts un tajos minētā judikatūra).

40 No judikatūras arī izriet, ka iestādēm, pārbaudot, vai piekļuve dokumentam var apdraudēt sabiedrības intereses, ir liela rīcības brīvība, un līdz ar to Pirmās instances tiesas veiktā iestāžu tādu lēmumu, ar ko pamatojoties uz izņēmumiem, kas saistīti ar sabiedrības interesēm, ir atteikta piekļuve dokumentiem, likumības kontrole attiecas tikai uz procesuālo un pamatojuma normu ievērošanas, faktu materiālās precizitātes, kā arī acīmredzamas kļūdas faktu vērtējumā neesamības un pilnvaru nepareizas izmantošanas pārbaudi (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1999. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-14/98 *Hautala*/Padome, *Recueil*, II-2489. lpp., 71. un 72. punkts, un iepriekš šī sprieduma 39. punktā minēto spriedumu lietā *Kuijer*/Padome, 53. punkts).

41 Attiecībā uz acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, uz ko būtībā norāda prasītāja, ir jākonstatē, ka Padome ir atteikusi piekļuvi ziņojumam, lai novērstu iespējamos traucējumus pārrunām, kas šajā laikā norisinājās sarežģītos apstākļos, kad pretestība bija raksturīga gan attīstības valstīm, gan attīstītajām valstīm un bija grūti panākt vienošanos, kā to apliecina neveiksmīgās pārrunas PTO konferences laikā ministru līmenī 2003. gada septembrī Kankunā. Tādēļ uzskatot, ka iepazīšanās ar šo ziņojumu kaitētu attiecībām ar tajā minētajām trešām valstīm, kā arī Kopienas un tās dalībvalstu rīcības brīvībai pārrunu laikā, kas ir nepieciešama, lai pabeigtu šīs pārrunas, Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un varēja uzskatīt, ka ziņojuma nosūtīšana radītu ne tikai varbūtēju, bet gan saprātīgi paredzamu tādu sabiedrības interešu apdraudējuma risku, kas ir saistītas ar starptautiskajām attiecībām, kā arī Kopienas finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku.

42 No iepriekš minētā izriet, ka Padome, pirmkārt, ir pietiekami pamatojusi savu atteikumu piekļuvei ziņojumam un, otrkārt, nav pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā paredzētos nosacījumus, lai piemērotu izņēmumu publiskai piekļuvei dokumentiem.

43 Šos secinājumus neietekmē prasītājas argumenti par nepieciešamību samērot tās interesi iepazīties ar ziņojumu un Padomes interesi to neizpaust.

44 Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā paredzētie izņēmumi saistībā ar piekļuvi dokumentiem ir formulēti kā imperatīvi un tādēļ iestāžu pienākums ir atteikt piekļuvi dokumentiem, uz kuriem šie obligātie izņēmumi attiecas, ja ir pierādīta šo izņēmumu piemērošanai noteikto apstākļu esamība (skat. pēc analoģijas Pirmās instances tiesas 1997. gada 5. marta spriedumu lietā T-105/95 *WWF UK*/Komisija, *Recueil*, II-313. lpp., 58. punkts). Šie izņēmumi tādējādi atšķiras no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem, kas ir saistīti ar iestāžu interesi aizsargāt savu sēžu noslēpumu, kuru piemērošanai iestādēm ir rīcības brīvība, kas tām ļauj samērot, no vienas puses, savu interesi aizsargāt sēžu noslēpumu un, no otras puses, pilsoņa interesi saņemt atļauju piekļūt dokumentiem (skat. pēc analoģijas iepriekš šī sprieduma 26. punktā minēto spriedumu lietā *Carvel* un *Guardian Newspapers*/Padome, 64. un 65. punkts).

45 Tā kā uz pamata lietā aplūkotajiem izņēmumiem attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkts, Padomei nebija jāsamēro sabiedrības interešu aizsardzība ar prasītājas interesi iepazīties ar ziņojumu.

46 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

47 Prasītāja būtībā norāda, ka Padome, izvērtējot iespēju daļēji iepazīties ar ziņojumu, nav pareizi piemērojusi samērīguma principu.

48 Padome apgalvo, ka tā ir pārbaudījusi iespēju daļēji iepazīties ar ziņojumu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktam un šajā jomā pastāvošajai judikatūrai, šajā sakarā konsultējoties arī ar Komisiju, kas sagatavoja ziņojumu. Pēc šīs pārbaudes Padome secināja, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā minētie izņēmumi ziņojumam ir piemērojami pilnībā un līdz ar to nedrīkst piešķirt daļēju piekļuvi ziņojumam. Tai turklāt nebija iespējams sniegt papildu precīzākas ziņas, neizpaužot ziņojuma saturu.

49 Tiesas sēdē Padome precizēja, ka tas ir kompakts dokuments, kas paredzēts informācijas sniegšanai ekspertiem konkrētos jautājumos saistībā ar īstenotajām pārrunām un kas neietver vispārīgu informāciju, kuru varētu nodalīt un izpaust. Tādēļ gan analītiskās ziņas, gan apsvērumi, kas ietverti ziņojumā, ir slepeni.

Pirmās instances tiesas vērtējums

50 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta teksta izriet, ka iestādei ir jāpārbauda iespēja atļaut daļēji iepazīties ar pieteikumā par piekļuvi minētajiem dokumentiem, iespējamo atteikumu attiecinot tikai uz ziņām, uz kurām attiecas minētie izņēmumi. Iestādei ir jāpiešķir daļēja piekļuve, ja šīs iestādes mērķi, atsakot piekļuvi dokumentam, var sasniegt šai iestādei neizpaužot tikai tos fragmentus, kas var apdraudēt aizsargājamās sabiedrības intereses (šajā sakarā skat. Tiesas 2001. gada 6. decembra spriedumu lietā C-353/99 P Padome/*Hautala*, *Recueil*, I-9565. lpp., 29. punkts).

51 Šajā gadījumā no apstrīdētā lēmuma izriet, kas tika apstiprināts arī tiesas sēdē, ka Padome pārbaudīja iespēju atļaut daļēji iepazīties ar ziņojumu, par kuru tā konsultējās arī ar Komisiju atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktam. Pēc šīs pārbaudes Padome secināja, ka šāda daļēja iepazīšanās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punkta nozīmē nav iespējama, jo Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā minētie izņēmumi ir piemērojami ziņojumam kopumā. Šādu vērtējumu ir formulējusi arī Komisija — ziņojuma sagatavotāja — sarakstē ar Padomi, tostarp tās 2004. gada 1. jūnija vēstulē.

52 Padome atteikumu daļēji iepazīties ar ziņojumu pamatoja ar apstākli, ka to pilnībā veido analītiskas ziņas un apsvērumi par dažādu Kopienas partneru nostājām pārrunās PTO un priekšlikumi Kopienas dalībnieku pārrunās iespējamai rīcībai, kuru izpaušana būtiski kaitētu īstenoto pārrunu gaitai. Tā arī precizēja, ka ziņojums bija paredzēts informācijas sniegšanai tādiem ekspertiem kā komitejas locekļiem.

53 Tādēļ no apstrīdētā lēmuma izriet — ņemot vērā, ka komitejas sanāksmes dienas kārtības pirmais punkts ir saistīts ar pārrunu gaitas PTO analīzi un ka ziņojums šajā nolūkā iepriekš tika izplatīts komitejas locekļiem, ziņojuma saturs pilnībā ir uzskatāms par slepenu un tādēļ uz to pilnībā attiecas ar starptautiskajām attiecībām un Kopienas finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku saistītās sabiedrības intereses, ko aizsargā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā paredzētais izņēmums.

54 No minētā izriet, ka prasītājai liedzot daļēju piekļuvi ziņojumam Padome nav nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu.

55 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 2. panta pārkāpumu

56 Šo pamatu veido trīs daļas. Pirmā daļa ir saistīta ar Padomes liegto iespēju iepazīties ar 2003. gada 19. decembra sanāksmes protokolu daļā par dienas kārtības pirmo jautājumu, pamatojot to ar šāda protokola neesamību. Otrā daļa protokola neesamības gadījumā ir saistīta ar Padomes atteikumu sniegt prasītājai ziņas par diskusiju saturu, kas attiecas uz 2003. gada 19. decembra sanāksmes dienas kārtības pirmo jautājumu tādā veidā, kādā šīs ziņas ir iespējams sniegt. Trešā daļa ir saistīta ar Padomes atteikumu ļaut iepazīties ar šīs sanāksmes dalībnieku ziņojumiem.

Par pirmo daļu, kas ir saistīta ar Padomes liegto iespēju iepazīties ar 2003. gada 19. decembra sanāksmes protokola daļu, kas attiecas uz dienas kārtības pirmo jautājumu, pamatojot to ar šāda protokola neesamību

— Lietas dalībnieku argumenti

57 Prasītāja uzskata, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama komitejas sagatavotajiem un uzglabātajiem dokumentiem. Atbilstoši reglamenta 21. pantam šīs komitejas sēdes ir jāprotokolē neatkarīgi no tā, vai sanāksmē piedalās komitejas locekļu vietnieki vai paši locekļi, jo tai ir Padomes darba sagatavošanas komitejas statuss.

58 Tas, ka komitejas sanāksme netika protokolēta, ir pretrunā ne tikai pārskatāmības principam, kas minēts Regulas Nr. 1049/2001 preambulā un reglamenta 19. pantā, bet arī labas pārvaldības principam. Tiesībām iepazīties ar dokumentiem, ko nodrošina Regulas Nr. 1049/2001 2. pants, vispār nebūtu nozīmes, ja iestādes nereģistrētu informāciju veidā, kas ļauj to publiski izplatīt. Iestādēm ir jāreģistrē informācija it īpaši tad, ja tā atspoguļo diskusijas tādās komitejās, kuras pastāv, lai izskaidrotu Padomes un Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu.

59 Padome atbild, ka šī sapulce nav protokolēta un ka nav tādas normas, kas liktu sagatavot šādu dokumentu. Ņemot vērā Padomes organizēto sanāksmju skaitu, šāda pienākuma sekas būtu acīmredzami nepieņemamas un to būtu neiespējami izpildīt.

60 Padome norāda uz judikatūru, atbilstoši kurai dokumentu, uz kuru attiecas pieteikums par piekļuvi, var uzskatīt par neesošu, ja to ir apstiprinājusi attiecīgā iestāde, bet šo vienkāršo pieņēmumu var atspēkot ar ikvienu pamatu, atsaucoties uz atbilstošām un secīgām norādēm. Tādēļ šajā gadījumā prasītājas šaubas par 2003. gada 19. decembra sanāksmes protokola neesamību pamato kļūdaina reglamenta interpretācija.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

61 Tas, ka iestādes izmantotu dokumentu neesamību, lai izvairītos no šī reglamenta piemērošanas, būtu pretrunā Regulā Nr. 1049/2001 ietvertajam pārskatāmības pienākumam. Tiesību iepazīties ar dokumentiem faktiska esamība nozīmē to, ka attiecīgās iestādes cik vien tas ir iespējams un turklāt ne patvaļīgi, bet paredzami sagatavo un saglabā ar to darbību saistītos dokumentus.

62 No 2003. gada 19. decembra sanāksmes dienas kārtības pirmā punkta nosaukuma izriet, kas tika apstiprināts arī tiesas sēdē, ka šī punkta mērķis ir informēt komitejas locekļus par pārrunu gaitu PTO. Šī sanāksmes punkta pilnībā informatīvais raksturs un tas, ka tas neietver aicinājumu veikt kādus īstenošanas pasākumus, izskaidro to, kādēļ tika uzskatīts par nevajadzīgu to protokolēt un kādēļ par šo punktu nav sagatavots kopsavilkuma dokuments vai cita veida vēlāks komiteja akts.

63 Šādos apstākļos nevar arī uzskatīt, ka, nesagatavojot protokolu par šo sanāksmes punktu, Padome ir rīkojusies patvaļīgi vai neparedzami. Tādēļ nevar secināt, ka

Padome, norādot uz šāda protokola neesamību, ir pārkāpusi Regulā Nr. 1049/2001 atzītās prasītājas tiesības iepazīties ar dokumentiem.

64 Tādēļ trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu, kas protokola neesamības gadījumā ir saistīta ar Padomes atteikumu sniegt prasītājai ziņas par to diskusiju saturu, kuras attiecas uz 2003. gada 19. decembra sanāksmes dienas kārtības pirmo punktu

— Lietas dalībnieku argumenti

65 Prasītāja apgalvo, ka, pat ja Padomes skatījumā nepastāv 2003. gada 19. decembra sanāksmes protokols tādā nozīmē, kādā to savā 2004. gada 1. jūnija vēstulē saprot Komisija, Padomei bija tai jāļauj iepazīties ar informāciju par šīs sanāksmes laikā noritējušo diskusiju saturu.

66 Prasītāja, pirmkārt, norāda, ka ziņas par sanāksmē noritējušo diskusiju saturu būtu jāreģistrē veidā, kādā tās varētu izplatīt, lai radītu pamatu tiesībām iepazīties ar dokumentiem, ko varētu interpretēt kā tiesības uz informāciju, ņemot vērā pārskatāmības principu un iepriekš šī sprieduma 50. punktā minēto spriedumu lietā Padome/*Hautala*, kurā Tiesa skaidri noraidīja Padomes argumentu, ka šīs tiesības attiecas tikai uz piekļuvi dokumentiem, bet ne uz piekļuvi tajā minētajai informācijai.

67 Tiesības iepazīties ar dokumentiem, kas interpretētas kā tiesības piekļūt informācijai, tiek īpaši izmantotas vides aizsardzības jomā atbilstoši Orhūzas [*Århus*] konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, ko ir parakstījusi Kopiena. Regulas projekts par tās piemērošanu Kopienu iestādēm, kas, kā tas tika precizēts tiesas sēdē, vēlāk kļuva par Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.), atsaucas uz Regulu Nr. 1049/2001 par piekļuvi vides informācijai, kas definēta kā "jebkura informācija rakstiskā, vizuālā, audio, elektroniskā vai jebkurā citā materiālā formā". Tādējādi ir skaidrs, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama informācijai vispār, bet ne tikai dokumentiem.

68 Prasītāja, otrkārt, norāda — lai pilnībā varētu izmantot Kopienu tiesību aktos garantētās tiesības piekļūt informācijai, informācija, kuru personai ir tiesības saņemt, ir jāsniedz atbilstošā veidā un pat ja dokuments, kas ietver informāciju, nevar tikt nosūtīts, tā ir jāsagatavo, jāiegūst, jārediģē vai jāpārformulē no paša oriģināla dokumenta.

69 Padome, pirmkārt, apgalvo, ka tai nav pienākuma saglabāt tādas ziņas, kas attiecas uz komitejas sanāksmes noritējušo diskusiju saturu, lai tās varētu nodot. Prasītāja, interpretējot tiesības piekļūt dokumentiem kā tiesības saņemt informāciju, pamatojas uz kļūdainu Regulas Nr. 1049/2001 un judikatūras izpratni.

70 Tādēļ no Regulas Nr. 1049/2001 noteikumiem, tostarp tās nosaukuma, 2. panta 3. punkta, 3. panta, 10. panta 3. punkta, 11. un 14. panta izriet, ka šī regula attiecas

uz esošiem dokumentiem, proti, uz iestādes sagatavotiem, saņemtiem, vai tās rīcībā esošiem dokumentiem.

71 Iepriekš šī sprieduma 50. punktā minētajā spriedumā lietā Padome/*Hautala* arī ir sniegta atbilde tikai uz to, vai ir jāļauj daļēji iepazīties ar jau esošu dokumentu. Judikatūrā nekas nenorāda, ka iestādēm būtu jāprotokolē ikkatra tās organizētā sanāksme.

72 Šo secinājumu neietekmē piekļuves informācijai principa piemērošana vides jomā, uz kuru atsaucas prasītāja pamatojoties uz Orhūzas konvenciju, jo apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā nebija spēkā ne Orhūzas konvencija, ne regula par tās piemērošanu. Turklāt tajā iekļautais vides informācijas jēdziens neietver debates komitejā, jo tās izpaužas mutvārdos, un neviens no šiem diviem tiesību aktiem neuzliek komitejai pienākumu protokolēt savas sanāksmes.

73 No Eiropas ombuda lēmumiem izriet, ka iestādei nav jāsagatavo dokumenti atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001, ja nepastāv dokumenti, ar kuriem var atļaut iepazīties.

74 Padome, otrkārt, norāda, ka pretēji prasītājas apgalvojumiem protokoli nav citu dokumentu kopsavilkums, bet drīzāk dokumenti, kuros rezumētas mutvārdu debates. Tādēļ prasītāja kļūdaini apgalvo, ka Padomei bija viegli pieejami nepieciešamie līdzekļi, lai sagatavotu protokolu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

75 Pirmkārt, ir jāatgādina par Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas jomu, kas atbilstoši tās 2. panta 3. punktam skar tikai "iestādes dokument[us], tātad [..] dokument[us], ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kuri ir tās rīcībā".

76 Otrkārt, no judikatūras izriet, ka dokumenta jēdziens ir jānodala no informācijas jēdziena. Sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentam attiecas tikai uz dokumentiem, bet ne informāciju vispārīgā nozīmē un neuzliek pienākumu iestādēm sniegt atbildi uz ikvienu privātpersonu informācijas pieprasījumu (skat. pēc analoģijas Pirmās instances tiesas 1999. gada 27. oktobra rīkojumu lietā T-106/99 *Meyer*/Komisija, *Recueil*, II-3273. lpp., 35. un 36. punkts). No iepriekš šī sprieduma 50. punktā minētā sprieduma lietā Padome/*Hautala* izriet, ka Padomes 1993. gada 20. decembra Lēmums 93/731/EK par publisku piekļuvi Padomes dokumentiem (OV L 340, 43. lpp.), kas bija spēkā pirms Regulas Nr. 1049/2001, attiecas ne tikai uz pašiem iestādes rīcībā esošiem dokumentiem, bet arī uz šajos dokumentos ietverto informāciju (sprieduma 23. punkts). Tomēr piekļuvi informācijai šī sprieduma nozīmē var nodrošināt tikai tad, ja šāda informācija ir ietverta dokumentos, un tādēļ ir jāpastāv šādiem dokumentiem.

77 Šajā gadījumā 2003. gada 19. decembra sanāksmes protokola vai cita dokumenta daļā par dienas kārtības pirmo punktu neesamības gadījumā Padomei nebija jāsniedz prasītājai ziņas par šī sanāksmes dienas kārtības punkta saturu.

78 No minētā izriet, ka Padome nav pārkāpusi Regulā Nr. 1049/2001 atzītās prasītājas tiesības piekļūt dokumentiem, atsakoties tam sniegt ziņas par diskusiju saturu, kas

attiecas uz 2003. gada 19. decembra sanāksmes dienas kārtības pirmo jautājumu, kaut gan šāda informācija nepastāvēja tāda dokumenta veidā, ko varētu nodot.

79 Šo konstatējumu neietekmē prasītājas argumenti saistībā ar Orhūzas konvenciju vai regulas projektu par tās piemērošanu, jo, kā to pamatoti apgalvo Padome, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā spēkā nebija ne Orhūzas konvencija, ne regula par tās piemērošanu.

80 Tādēļ trešā pamata otrā daļa ir jānoraida.

Par trešo daļu, kas ir saistīta ar Padomes atteikumu ļaut iepazīties ar komitejas 2003. gada 19. decembra sanāksmes dalībnieku ziņojumiem

— Lietas dalībnieku argumenti

81 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka komitejas locekļu un Komisijas ziņojumi par diskusijām komitejā nav aizsargāti no Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas un šī iemesla dēļ tiem ir jābūt sabiedrībai pieejamiem, ja vien netiek piemērots Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā minētais izņēmums saistībā ar slēgtām sēdēm.

82 Otrkārt, prasītāja norāda, ka tās lūgums sniegt informāciju bija pietiekami plašs, lai ietvertu ar diskusijām komitejā saistītos ziņojumus, un ka Komisijas sniegtā jēdziena "protokols" sašaurinātā interpretācija nav pamatota. Līdz ar to komitejas locekļu un

Komisijas ziņojumi būtu jāpublisko, jo Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētais izņēmums kā vispārobligāts izņēmums ir interpretējams šauri. Pirmās instances tiesa turklāt jau ir noraidījusi argumentu, ka iepazīšanās ar komiteju slēgtajām sēdēm noteikti apdraud to veiksmīgu norisi un efektivitāti.

83 Padome atzīst, ka tai nav informācijas, vai valstu delegācijas jeb Komisija sagatavo iekšējos ziņojumus un kādā formā. Tā kā šie ziņojumi ir paredzēti tikai attiecīgās dalībvalsts vai Komisijas iekšējai izmantošanai, Padomei tos nenosūta. Līdz ar to, tā kā Padomes rīcībā nav šādu ziņojumu, uz tiem neattiecas Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 3. punkts.

84 Padome turklāt uzskata, ka prasītāja savā replikā ir ievērojami grozījusi savu argumentāciju par iebildi saistībā ar savu lūgumu atļaut iepazīties ar 2003. gada 19. decembra sapulces protokolu, apgalvojot, ka Padome nav ievērojusi Regulu Nr. 1049/2001, jo tā nav ļāvusi iepazīties ar Komisijas un dalībvalstu delegāciju iekšējiem ziņojumiem. Šajā sakarā Padome apgalvo, ka atbilstoši judikatūrai lēmums, kas pieņemts par atkārtotu pieteikumu, veido tiesvedības priekšmetu. Tomēr no atkārtotā pieteikuma izriet, ka prasītāja nav lūgusi Padomei atļauju iepazīties ar šiem Komisijas un dalībvalstu delegāciju iekšējiem ziņojumiem. Tā kā tā nav atteikusi piekļuvi šiem dokumentiem apstrīdētajā lēmumā, Padomei nav jāatspēko prasītājas argumenti šajā sakarā.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

85 Jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma pamatā esošajās divās vēstulēs prasītāja nav lūgusi Padomei piekļuvi 2003. gada 19. decembra sanāksmes dalībnieku ziņojumiem. Tādēļ

apstrīdētais lēmums neattiecas uz piekļuvi 2003. gada 19. decembra sanāksmes dalībnieku ziņojumiem. Tā kā, pirmkārt, saņemot prasību atcelt Padomes lēmumu, ar ko atteikta piekļuve dokumentiem, Kopienu tiesa atbilstoši EKL 230. pantam pārbauda tikai šī lēmuma likumību un, otrkārt, tā kā apstrīdētais lēmums netika pieņemts pēc pieteikuma saņemšanas par piekļuvi Komisijas un dalībvalstu delegāciju iekšējiem ziņojumiem, prasītājas argumenti par piekļuvi šiem ziņojumiem tādēļ nav atbalstāmi.

86 Katrā ziņā, pat ja būtu jāuzskata, ka prasītājas pieteikums ir interpretējams kā tāds, kas ietver arī piekļuvi Komisijas un dalībvalstu delegāciju iekšējiem ziņojumiem, tā kā tie nav bijuši Padomes rīcībā un tos tā nav arī saņēmusi, tā nevar tos nosūtīt atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 saskaņā ar tās 2. panta 3. punktu.

87 Tātad trešā pamata trešā daļa, kā arī viss šis pamats ir noraidāms.

88 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

89 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež segt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt gan savus, gan Padomes tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

90 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai iestādes, kas iestājas lietā, pašas sedz savus tiesāšanas izdevumus. Tādēļ Komisijai savi tiesāšanās izdevumi ir jāsedz pašai.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;

3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Legal Wiszniewska-Białecka Moavero Milanesi

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2007. gada 25. aprīlī.

Sekretārs — Priekšsēdētājs

E. Coulon — H. Legal